

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 10C/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020201379
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2021:0020201379.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Zdenko Švárný, v právnej veci žalobcu Š. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. Š. XXX, zastúpený JUDr. Ľubošom Kizivatom, advokátom AK Michalovce, Kpt. Nálepku 8, proti žalovanému SR - konajúca Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v konaní o náhradu škody t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 837,53 EUR spolu s úrokom z omeškania zo sumy 837,53 EUR od 10.10.2019 do zaplatenia, do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému 100% náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, vyšším súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 17.03.2020 sa žalobca domáhal náhrady škody voči žalovanému, že dňa 05.12.2018 bol na základe trestného oznámenia p. G. A. uznesením povereného príslušníka PZ Pavlovce nad Uhom zo dňa 3.1.2019 pod sp.zn. ORP-1130/PA-MI-2018 začaté trestné stíhanie vo veci za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ zák. č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť na tom skutkovom základe, že dňa 8.11.2018 v čase okolo 11:30 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci M. Š. hodil Š. A. do svojej manželky G. A. šálku, ktorou zasiahol jej hlavu. Šálka sa následne rozbila a črep zo šálky jej poranil 3 prsty na ľavej ruke, čím jej s pôsobil zranenie, a to ranu kožného krytu hlavy v ľavej temennej oblasti, rezné rany kožného krytu 2 - 4 prsta ľavej ruky, kde tieto poranenia si vyžiadali dobu liečenia podľa odborného vyjadrenia v trvaní 10 dní. Právny titul, na základe ktorého si poškodený uplatňuje svoj nárok na náhradu škody je uznesenie povereného príslušníka OO PZ Pavlovce nad Uhom o vznesení obvinenia sp. zn. ORP-1130/PA-MI-2018 zo dňa 11.2.2019, voči ktorému poškodený ako obvinený prostredníctvom splnomocneného obhajcu podal v zákonnej lehote sťažnosť o ktorej rozhodoval prokurátor OP Michalovce uznesením sp. zn. 1Pv27/2019/8807-6 zo dňa 27.02.019 tak, že sťažnosť poškodeného ako obvineného voči vzneseniu vyšetrovateľa PZ zo dňa 11.02.2019 zamietol ako nedôvodnú. Poškodený poukázal na právny názor vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.03.2011 sp. zn. 3Cdo 194/2010 v zmysle ktorého v súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Ďalej uviedol, že následne bol zo strany prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce vydané uznesenie zo dňa 15.05.2019 sp. zn. 1Pv 27/2019/8807-13, ktorým došlo k postúpeniu trestného stíhania na Okresný úrad Michalovce, odbor všeobecnej a vnútornej správy za účelom prejednanja priestupku. Z dôvodu postúpenia veci na prejednanie priestupku OP Michalovce má analogicky rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia resp. oslobodenie spod obžaloby. Z uvedeného je teda zrejmé, že uznesenie povereného príslušníka PZ o vznesení obvinenia zo dňa 11.02.2019 sa považuje za

rozhodnutie nezákonné, pričom poškodený je toho názoru, že sú splnené podmienky na náhradu škody špecifikovanej v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Spolu s odkazom na ust. § 3, § 5, § 6, § 15, § 17, § 18 vyššie citovaného zákona špecifikoval žalobca škodu a to vyúčtované trovy obhajoby v celkovej výške 837,53€. Uvedenú sumu poškodený uhradil svojmu obhajcovi na základe riadneho vyúčtovania tarifnej odmeny v zmysle ust. § 12 ods. 3 písm. a/ Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov. Uviedol, že prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu požiadal príslušný orgán Generálnu prokuratúru SR svojim podaním zo dňa 14.08.2019 žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., aby uspokojil žalobcov nárok na náhradu škody pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 837,53 €. Generálna prokuratúra SR prerokovala žiadosť žalobcu o náhradu škody, o ktorej skutočnosti upovedomila žalobcu svojim listom zo dňa 18.10.2019. Z obsahu tohto listu vyplýva, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody neuspokojí, pričom okrem iného poukázali aj na nález Ústavného súdu SR sp.zn. IIUS 163/2013-50 zo dňa 13.11.2013, ktorým bol doterajší právny názor súdov zásadným spôsobom prelomený. Podľa názoru žalobcu v predsúdnom konaní vedenom na OO PZ neexistovali svedkovia, ani žiadne iné priame dôkazy o tom, že žalobca mal napadnúť poškodenú, a tejto ublížiť, ktorá skutočnosť bola potvrdená následným vypovedaním svedkov, ako aj znaleckým posudkom, a preto nebolo možné v takomto prípade a za takéhoto skutkového stavu vzniesť obvinenie voči žalobcovi. Žalobca je toho názoru, že len okolnosti tvrdené poškodeným v trestnom konaní nemôžu stačiť na to, aby bolo vznesené obvinenie v súlade s ust. § 206 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko na vznesenie obvinenia sa vyžaduje určitý vyšší stupeň pravdepodobnosti, že došlo konkrétnou osobu k spáchaniu skutku, ktorý napĺňa všetky zákonom predvídané znaky skutkovej podstaty trestného činu a preto tento vyšší stupeň pravdepodobnosti sa nemôže zakladať len na tom, že poškodený trval na svojich podozreniach voči určitej konkrétnej osobe, ktorá sa mala dopustiť protiprávneho konania bez ďalších dôkazov preukazujúcich pravdivosť tvrdenia poškodeného. Poukázal na ust. § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z., kde uviedol, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uspokojí iba jeho časť, do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Na základe uvedeného žalobca podal návrh, a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť uvedenú sumu spolu s úrokmi z omeškania od 10.10.2019 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť.

3. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav :

4. Z rozhodnutia Okresného úradu Michalovce, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-MI-OVVS-2019/010206 zo dňa 17.07.2019 /č.l. 8-9/ súd zistil, že konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/, písm.d/ zák. č. 372/1999 Zbierky o priestupkoch zastavuje, lebo spáchanie skutku o ktorom sa koná nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

5. Z vyúčtovania trov právneho zástupcu žalobcu žalobcovi zo dňa 06.08.2019 súd zistil, že tento si vyúčtoval trovy obhajoby v celkovej sume 837,53 €.

6. Z pokladničného dokladu č. 0002 zo dňa 13.08.2019 súd zistil, že právnomu zástupcovi žalobcu bola poukázaná na účet za právne služby odmena 837,53€.

7. Zo žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zo dňa 14.08.2019 /č.l. 12-15/, súd zistil, že žalobca žiadal, aby Generálna prokuratúra ako príslušný orgán prerokovala predbežne žiadosť poškodeného, aby tejto žiadosti v celom rozsahu vyhovel a priznala poškodenému finančnú náhradu škody vo výške 837,53 € pozostávajúcu z nároku na náhradu trov obhajoby ako vznikutej škody vo výške 837,53 €.

8. Z listu GP SR zo dňa 08.10.2019 /č.l. 15-16/, k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody súd zistil, že vo veci Š. A. nie je preukázaný základný predpoklad pre uspokojenie jeho nároku na náhradu škody a to, že vydanie označeného rozhodnutia ako nezákonného bolo v rozpore s právnym poriadkom SR. Uznesenie prokurátora, ktorým rozhodol o postúpení veci trestného stíhania žalobcu na priestupkové konanie však nemôže nariadiť rozhodnutie, ktoré by bolo uznesenie o vznesení obvinenia zrušené pre nezákonnosť. Z týchto dôvodov neboli zistené zákonné podmienky pre uspokojenie nároku

na náhradu škody uplatneného v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v zmysle ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z..

9. Z uznesenia OP Michalovce zo dňa 27.02.2019 súd zistil, že prokurátor OP Michalovce vo veci obvineného Š. A. stíhaného pre ublíženie na zdraví rozhodol tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. Poriadku zamietol sťažnosť podanú proti uzneseniu povereného príslušníka OO PZ Pavlovce nad Uhom vydaný pod č. ORP-1130/PA-MI-2018 zo dňa 11.02.2019, ktorým príslušník vzniesol obvinenie Š. A. pre prečin ublíženia na zdraví. V uznesení je uvedené, že z predloženého vyšetrovacieho spisu a to najmä z výpovede svedka poškodenej G. A., vykonanej konfrontácie, ako aj ďalších v spisovom materiáli obsiahnutých listinných dôkazov, je toho názoru, že postavenie Š. A. v pozícii obvineného je v danom štádiu trestného konania dôvodné. Zastával názor, že policajť správne vyhodnotil zistený skutkový stav veci, pričom svoje rozhodnutie vecne a správne odôvodnil a v celom rozsahu tak odkázal na napadnuté uznesenie policajta, s ktorým sa plne stotožnil. Poverený príslušník postupoval v súlade s trestným poriadkom, keď na základe dostatočne zistených skutočností vzniesol obvinenie Š. A., lebo na základe zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, pričom svoje rozhodnutie dostatočne a vecne odôvodnil opierajúc sa o zistený skutkový stav. Z uznesenia OP Michalovce č. 1Pv 27/2019/8807-13 zo dňa 15.05.2019 / č.l. 25-27/, súd zistil, že prokurátor OP Michalovce postúpil vec trestného stíhania obvineného Š. A. Okresnému úradu Michalovce, odboru všeobecnej a vnútornej správy ,pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

10. Z uznesenia OR PZ Michalovce ČVS: ORP-1130-PA-MI-2018 zo dňa 11.02.2019 súd zistil, že v zmysle § 206 ods. 1 Tr. Poriadku, bolo vznesené obvinenie voči Š. A. za prečin ublíženia na zdraví, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne uvedený odôvodnený záver, že menovaný dňa 08.11.2018 v čase okolo 11.30 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci M. Š. hodil do svojej manželky G. A. šálku, ktorou zasiahol jej hlavu, šálka sa následne rozbila a črep zo šálky jej poranil 3 prsty na ľavej ruke, čím jej spôsobil zranenie a to ranu kožného krytu hlavy v ľavej temennej oblasti, rezné rany kožného krytu 2-4 prsta ľavej ruky, kde tieto poranenia si vyžiadali dobu liečenia podľa odborného vyjadrenia v trvaní 10 dní.

11. Zo sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 19.02.2019, súd zistil, že navrhol, aby poverený príslušník PZ so súhlasom prokurátora napadnuté uznesenie o vznesení obvinenia tejto sťažnosti vyhovel, a trestné stíhanie vedené voči obvinenému zastavil, nakoľko je nepochybné, že skutok sa nestal a je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

12. Z platobného rozkazu tunajšieho súdu sp.zn. 10C 23/2020 - 47 zo dňa 15.04.2020 súd zistil, e žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 837,53€ spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 10.10.2019 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

13. Proti platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote odpor žalovaný. Poukázal na to, že uzneseniu policajta o vznesení obvinenia z hľadiska zákonnosti nie je možné nič vyčítať. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR z 13.11.2013 sp. zn. IIUS163/2013 z ktorého vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené zákonné predpoklady, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Ďalej uviedol, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo jediným rozhodnutím, ktoré bolo možné v právnom štáte od orgánov činných v trestnom konaní očakávať realizovaním zásady uvedenej v článku 17 ods.2 Ústavy SR a v § 2 ods. 1 Tr. poriadku, t.j., že nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak ako zo zákonných dôvodov a spôsobom ktorý ustanovuje zákon. Keďže toto uznesenie nebolo zrušené pre jeho nezákonnosť, rozhodnutím nadriadeného prokurátora alebo rozhodnutím generálneho prokurátora SR je nutné ho považovať za zákonné. Žalovaný neuznáva na základe predložených dokladov ani vznik škody, správnosť vyčíslenia a účelnosť vynaložených nákladov na právne zastúpenie. Z pokladničného dokladu vyplýva, že právny zástupca žalobcu prijal sumu 837,53 €, ale nevyplýva z neho, že sumu zaplatil žalobca, čo je podmienkou vzniku nároku na náhradu škody. Neuznávali položky č. 1.3 podanie sťažnosti proti uzneseniu o pribratí znalca v sume 69,92 €, lebo nejde o nutný a účelne vykonaný úkon, položku č. 2.1 režijný paušál 9,80€ patrí za 7 úkonov nie 8 úkonov, keďže úkon pod položkou 1.3 neuznávajú. Rovnako neuznávali ani vyčíslené trovy konania, ktoré boli uvedené v platobnom rozkaze a za aktuálneho dôkazného stavu navrhli žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

14. Z uznesenia OS Michalovce sp. zn. 10C 23/2020 zo dňa 01.06.2020 súd zistil, že okresný súd zrušil platobný rozkaz vydaný OS Michalovce dňa 15.04.2020 v celom rozsahu.

15. Z vyjadrenia žalobcu k odporu žalovaného /č.l. 59, 60/ súd zistil, že žaloba sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, lebo verejný príslušník PZ v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia nemal dostatočne preukázaný záver o spáchaní trestného činu žalobcom, nebol daný dôvod na vznesenie obvinenia. Policajt vychádzal iba z tvrdení poškodenej, ktoré konanie v celom rozsahu žalobca poprel. Podkladom pre vydanie uznesenia bol len výsluch poškodenej ako svedkyne, výsluch žalobcu ako svedka a odborné vyjadrenie MUDr. W.. Čo však žalobca považuje za podstatné, aj napriek uvedenému konštatovaniu je tá skutočnosť, že uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné, ak výsledok konania neskončil odsúdením páchatel'a - žalobcu. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. V tejto súvislosti sa žalobca podrobne zaoberal aj konštantnou judikatúrou NS SR v podanej žalobe, na ktorú žalobca odkázal v celom rozsahu. Uviedol, že nález Ústavného súdu SR z 13.11.2013 sp.zn. IIUS 163/2013, na ktoré sa odvolával žalovaný bol prekonaný a to najmä nálezom Ústavného súdu IUS/540/2016-33 zo dňa 13.12.2016. Žalobca je toho názoru, že súdna prax dospela k záveru, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia má rovnaké dôsledky ako zrušenie tohto uznesenia pre nezákonnosť § 6 ods. 1 zák. č. 511/2003 Z. z. je rozhodnutie o postúpení veci do priestupkového konania ak k nemu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, pretože právoplatnosťou rozhodnutia o postúpení veci inému orgánu trestné konanie končí, t.j. zanikajú účinky vznesenia obvinenia a zrušenie takéhoto rozhodnutia sa súčasne z tohto dôvodu stáva bezpredmetným. Čo sa týka výkladu § 553 ods. 1 Tr. por. a jeho použitia na uplatnený nárok žalobcu, si žalovaný vykladá nesprávne a účelovo vo svoj prospech. Na prejednávaný prípad sa nevzťahuje ust. § 553 ods. 1 Tr. por., nakoľko predmetom tohto súdneho konania nie sú trovy obvineného v trestnom konaní v rámci trestného konania a teda predmetom tohto konania je žaloba o zaplatenie škody podľa špeciálneho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Z tohto zákona je zrejmé, že tento zákon ako špeciálny právny predpis sa bude aplikovať na právny nárok žalobcu a nemožno naň aplikovať trestný poriadok a je evidentné, že súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena. Čo sa týka tvrdenia v odpore, že žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom, že by bol právnenému zástupcovi vyplatil uvedenú sumu, žalobca trval na svojom tvrdení, že zaplatil žalovanú sumu osobne v hotovosti a v celom rozsahu sám, čo žalobca v tomto konaní preukázal vyčíslením trov obhajoby zo dňa 06.08.2019 pokladničným dokladom 0002 a tvrdením v podanej žalobe a v tomto vyjadrení. Rovnako žalobca neuznáva tvrdenie žalovaného o účelnosti či neúčelnosti položky č. 1.3 podanie sťažnosti proti uzneseniu, pribratie znalca v sume 69,92 € lebo nejde o nutný a účelne vykonaný úkon a neuznanie uvedeného úkonu prislúchajúci režijný paušál. Žalovaný neuznáva, lebo tento úkon nebol nevyhnutný a bol neúčelný. Žalobca poukázal na to, že položka 1.3 podanie sťažnosti proti uzneseniu o pribratí znalca bol účelný a nebol zbytočný. Žalobca podal sťažnosť prostredníctvom svojho obhajcu, pričom len využil svoju zákonnú možnosť na podanie tejto sťažnosti a riadil sa podľa poučenia v napadnutom uznesení, ktoré sťažnosťou napadol žalobca. Žalobca podal sťažnosť proti uvedenému uzneseniu z dôvodov, že v konaní po vznesení obvinenia nebol vypočutý žalobca ako obvinený a ním navrhovaní svedkovia, ani samotná poškodenej, ktorí by poznali dôležité okolnosti potrebné pre znalca, ktoré by znalec potreboval pri znaleckom dokazovaní. Z uvedeného dôvodu bolo uvedené uznesenie o pribratí znalca napadnuté sťažnosťou, čo bol úkon vykonaný účelne. Preto neobstojí námietka žalovaného o neúčelnosti či nadbytočnosti tohto úkonu. Naďalej trval v celom rozsahu na podanom návrhu a žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

16. Na pojednávaní dňa 11.10.2021 právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá v celom rozsahu na podanej žalobe, ktorú podrobne zdôvodnil aj skutkovo aj právne a z akých dôvodov má nárok na náhradu škody žalobca. Tiež reagovali na odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom sa argumentačne vysporiadal aj s obranou žalovanej strany a z toho dôvodu navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

17. Zástupkyňa žalovaného uviedla, že trvajú na svojich vyjadreniach v celom rozsahu. Majú za to, že neboli splnené podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody tak, ako to myslí zákon č. 514/2003. Vzhľadom na to, že žiadne rozhodnutie v rámci trestného konania nebolo ako nezákonné zrušené. K vzneseniu obvinenia došlo na základe zisteného skutkového stavu, čo obidvaja účastníci vlastne žalobca

aj poškodená v trestnom konaní potvrdili vo svojich výpovediach. Pokiaľ ide o uplatnený nárok, takisto trvajú na rozporových položkách tak, ako sú uvedené v písomnom odpore.

18. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel. Predmetom konania je uplatňovaná náhrada škody žalobcom voči žalovanému v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov.

19. Podľa § 1 písm. a/ citovaného zákona tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

20. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

21. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

22. Podľa § 4 ods. 1 písm. g/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

23. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

24. Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

25. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

26. Podľa ust. § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

27. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

28. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

29. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

30. Súd mal v konaní za preukázané, že právnym titulom na základe ktorého si poškodený uplatňuje svoj nárok na náhradu škody je uznesenie povereného príslušníka OO PZ Pavlovce nad Uhom o vznesení obvinenia sp. zn. ORP-1130/PA-MI-2018 zo dňa 11.02.2019 voči poškodený ako obvinený prostredníctvom splnomocneného obhajcu podal v zákonnej lehote sťažnosť o ktorej rozhodol prokurátor Okresnej prokuratúry v Michalovciach uznesením sp. zn. 1Pv 27/19/8807-6 zo dňa 27.02.2019 tak, že sťažnosť obhajcu poškodeného ako obvineného voči vzneseniu vyšetrovateľa PZ sp. zn. ORP-1130/PA-MI-2018 zo dňa 11.02.2019, ktorým bolo vznesené obvinenie voči poškodenému T.i pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zamietol ako nedôvodný. V konaní mal rovnako súd za preukázané, že okresná prokuratúra uznesením zo dňa 15.05.2019 č. 1Pv 27/19/8807-13 postúpila vec trestného stíhania žalobcu Okresnému úradu Michalovce, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

31. V konaní mal súd rovnako za preukázané, že Okresný úrad Michalovce, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím zo dňa 17.07.2019 č. OU-MI-OVVS-2019/010206 v konaní o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/, písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, ktorého sa mal dopustiť žalobca zastavuje, lebo spáchanie skutku o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Rovnako mal súd v za preukázané, že žalobca podaním zo dňa 14.08.2019 podal na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pričom generálna prokuratúra podaním zo dňa 08.10.2019 sp. zn. VI/4 Gc 138/19/1000-4 oznámila žalobcovi, že nárok ani čiastočne neuspokojí, lebo pre taký postup nie sú splnené zákonné podmienky. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR z 13.11.2013 sp. zn. II. ÚS163/2013 z ktorého vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Na základe uvedeného ako aj v zmysle dikciou stanoveného § 3 ods. 2 zákona v zmysle ktorého zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť je okrem iného zrejme, že vydanie vyššie uvedeného nezákonného rozhodnutia, ktorým došlo k vzniku škody poškodenému, teda žalobcovi na jeho strane zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa štát nemôže zbaviť a v zmysle ktorej sa neposudzuje správnosť rozhodnutia orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnú povinnosť a škodu zaviniť, ale rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania.

32. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zák. č. 514/2003 Z. z. účinného od 01.07.2004 a rovnako aj podľa predtým platného zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, účinného do 30.06.2004 (uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Mcd0 15/2009.

33. Podľa § 16 ods. 4 vyššie citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

34. Súd mal v konaní za preukázané, že poškodený ako obvinený po vznesení obvinenia za účelom jeho ochrany práv a právom chránených záujmov bol zastúpený od 19.02.2019 JUDr. Ľubošom Kizivatom, advokátom, advokátska kancelária Michalovce a za poskytnutie obhajoby bola zo strany poškodeného vykonaná úhrada za poskytnuté právne služby v predmetnej trestnej veci v celkovej výške 837,53 eur, čo mal súd za preukázané z pokladničného dokladu č. 0002 zo dňa 13.08.2019, pričom celková výška trov, ktoré vznikli poškodenému v rámci predmetného trestného konania predstavuje sumu 837,53 eur. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je opodstatnený

a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel, pričom opätovne poukazuje na to, že zodpovednosť štátu za škodu je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť bez ohľadu na akékoľvek zavinenie a v tejto súvislosti platí pre ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania skončeného postúpením veci inému orgánu treba hľadať nielen v ustanovení článku 46 ods. 3 Ústavy SR, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v článku 1 ods. 1 Ústavy SR, teda v princípoch materiálnoprávneho štátu. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. V tejto situácii nie je rozhodné ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodne podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Rovnako sa súd nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že podľa názoru žalovaného z ust. § 553 ods. 1 Trestného poriadku štát neznáša vlastné trovy obvineného, ani jeho výdavky spojené so zvolením obhajcu, nakoľko v tomto konaní nejde o trestné konanie, ale predmetom súdneho konania nie sú trovy obvineného v trestnom konaní v rámci trestného konania, ale predmetom tohto konania je žaloba o zaplatenie škody podľa špeciálneho právneho predpisu, ktorým je zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

35. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v zmysle ust. § 16 ods. 4 zákona odo dňa 10.10.2019, nakoľko oznámenie žalovaného na žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku v zmysle ust. § 15 ods. 1 citovaného zákona, aby uspokojil žalobcov nárok na náhradu škody pozostávajúci z trov právneho zastúpenia o tom, že tento nárok neuspokojí došlo právnemu zástupcovi žalobcu dňa 09.10.2019 a z toho dôvodu priznal úrok z omeškania odo dňa 10.10.2019.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, a to tak, že priznal žalobcovi 100 % náhradu trov konania. O trovách konania bude rozhodnuté v zmysle ust. § 262 ods. 1, 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.